

PROP DE VOSALTRES

La família d'avui i de sempre

Estimats diocesans:

Avui es parla molt de la família. Segurament, sempre ha estat així perquè els éssers humans parlem constantment d'allò que més ens interessa. En les converses quotidianes entre amics se sol comentar aspectes del treball, de l'esport i de l'educació dels fills. Parlem també de qüestions polítiques que acaben sovint amb nervis o amb confrontació. A tots ens costa mantenir la serenitat, l'escolta, el respecte a les opinions alienes i volem imposar obstinadament la nostra raó. L'aprenentatge del diàleg és lent i demana molta humilitat.

Parlar de la família en aquest diumenge, quan l'Església ens proposa com a model la imatge de la Sagrada Família, és un plaer, una obligació i una convicció personal i social que, seguint les pautes de Jesús, Maria i Josep, ajuden a equilibrar la nostra personalitat, que creix al costat d'unes persones que ens estimen, i a fomentar unes relacions basades en l'amor i en la gratuïtat. La família és una institució fonamental en qualsevol societat de qualsevol època. Acceptem, per descomptat, una evolució en les seves manifestacions, però insistim que és una peça permanent i necessària per a la maduració de la personalitat de l'ésser humà. A l'interior de la família som estimats i aprenem a correspondre a l'amor. Som valorats i aprenem a analitzar i a discernir. Dialoguem i aprenem a escoltar. Som educats en els valors/virtuts i aprenem l'exigència, l'esforç i el respecte. A l'interior de la família vivim la llibertat dels fills de Déu tot aprenent la funció

que hi ostenta i desenvolupa cada persona. Ser pare, ser àvia, ser fill o neta... són papers necessaris per a una obligada relació d'harmonia i creixement. No ens referim només a l'amistat entre els membres de la família; desitgem molt més: que tots compleixin a la perfecció el do de Déu d'ajudar els altres.

En aquests dies de tensió i guerra aprofitem per demanar-vos que pregueu per la pau. Hi ha massa destrucció, massa morts, massa anihilació de la família que, al capdavall, és el principal suport i ajuda per reconstruir tanta devastació i contrasentit. Per acompanyar aquestes dues realitats fonamentals —la família i la pau— cito unes paraules del papa Francesc, de 2021, per a la 54a Jornada Mundial de la Pau que, entre altres coses, deia: «Cada persona humana és un fi en si mateixa, mai un sim-

ple instrument que s'aprecia només per la seva utilitat, i ha estat creada per viure en la família, en la comunitat, en la societat, on tots els membres tenen la mateixa dignitat de la qual es deriven els drets humans, així com els deures, que recorden, per exemple, la responsabilitat d'acollir i ajudar els pobres, els malalts, els marginats, a cadascun dels nostres proïmes...». En aquest dia de la família se'ns convida a fer de la «cultura de la cura» un estil de vida, alternatiu a la «cultura de la indiferència».

Tots recordem encara la disposició de la família davant de l'última epidèmia que, com van dir els estudiosos de la sociologia, va ser la institució que va encapçal·lar l'ajuda a tots els estaments; evidentment, després dels membres dels sectors sanitaris que es van bolcar a salvar vides, arriscant la seva.

És un exemple més que ens permet als cristians valorar en la seva justa mesura la família de sempre, formada per un home i una dona units en amor mutu i oberts a la vida que es prolonga en els fills.

Som conscients de les dificultats que comporta formar una família, però no ens cansarem de valorar i apreciar com un gran do de Déu haver nascut en el si d'aquesta institució que ha donat sentit a la nostra vida. Hi ha altres varietats d'unions, però els cristians agraim la família d'avui i de sempre, que acull la nostra existència i ens dona seguretat, afecte i llibertat.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Protocol de la diòcesi contra els abusos

El Bisbat de Lleida disposa des d'aquest mes de desembre d'un *Protocol per a la prevenció i tractament dels abusos a menors i equiparables legalment*.

El bisbe Salvador va signar el decret el passat 1 de desembre d'un document que estableix com actuar en el context de l'Església catòlica a Lleida, tant en les agressions sexuals que s'hagin pogut

produir en el passat com en d'altres de noves que es poguessin produir, així com la precaució necessària per a evitar-les, ja sigui per part de clergues, persones consagrades o laics en el seu tracte amb menors i d'altres persones vulnerables en l'entorn de l'Església.

El protocol, d'obligat compliment, es pot consultar a la pàgina web del Bisbat de Lleida.

Protocol per a la prevenció i tractament dels abusos a menors i persones equiparables legalment

CERCA DE VOSOTROS

La familia de hoy y de siempre

Queridos diocesanos:

Hoy se habla mucho de la familia. Seguramente siempre ha sido así porque los seres humanos hablamos muy asiduamente de aquello que más nos interesa. En las conversaciones rutinarias entre amigos se suele comentar aspectos del trabajo, del deporte o de la educación de los hijos. Hablamos también de cuestiones políticas que acaban muchas veces con nervios o con confrontación. Nos cuesta a todos imponernos serenidad, escucha, respeto a las opiniones ajenas y empeño en sobreponer nuestra razón. El aprendizaje del diálogo es lento y requiere de mucha humildad.

Hablar de la familia en un día como el de este domingo cuando la Iglesia propone a nuestra consideración la imagen de la Sagrada Familia es un gusto, una obligación y una convicción personal y social que, siguiendo las pautas de Jesús, María y José, ayudan a equilibrar nuestra personalidad que crece al lado de unas personas que nos quieren y a fomentar unas relaciones basadas en el amor y en la gratuidad. La familia es una institución fundamental en cualquier sociedad de cualquier época. Aceptamos, por supuesto, una evolución en sus manifestaciones pero insistimos en que es una pieza permanente y necesaria para la maduración de la personalidad de todo ser humano. En el interior de la familia somos queridos y aprendemos a corresponder al amor. Somos valorados y aprendemos a analizar y a discernir. Dialogamos y aprendemos a escuchar. Somos educados en los valores/virtudes y aprendemos la exigencia, el esfuerzo y el respeto. En el interior de la familia vivimos la libertad de los hijos de Dios aprendiendo la función que cada miembro ostenta y desarrolla. Ser padre, ser abuela, ser hijo o nieto... son papeles necesarios para una obligada relación de armonía y de crecimiento. No nos referimos sólo a la amistad entre los componentes de la familia. Pedimos mucho más, que todos cumplan a la perfección el don de Dios para la ayuda a todos los demás.

En estos días de tensión y guerra aprovecho para solicitar de todos vosotros que recéis por la paz. Demasiada destrucción, demasiada muerte, demasiada aniquilación de la familia que, a fin de cuentas, es el principal soporte y ayuda para reconstruir tanta devastación y sentimiento. Acompañando estas dos fundamentales realidades, la familia y la paz, cito unas palabras del papa Francisco, de 2021, en la 54.ª Jornada Mundial de la Paz. Entre otras cosas decía: «Cada persona humana es un fin en sí misma, nunca un simple instrumento que se aprecia sólo por su utilidad, y ha sido creada para vivir en la familia, en la comunidad, en la sociedad, donde todos los miembros tienen la misma dignidad, de la que se derivan los derechos humanos, así como los deberes, que recuerdan, por ejemplo, la responsabilidad de acoger y ayudar a los pobres, a los enfermos, a los marginados, a cada uno de nuestros prójimos...». En este día de la familia se nos invita a hacer de la «cultura del cuidado» un estilo de vida, alternativo a la «cultura de la indiferencia».

Todos nosotros recordamos la disposición de la familia ante la epidemia última que, como dijeron los estudiosos de la sociología, fue la institución que encabezó la ayuda hacia todos los estamentos. Por supuesto tras los miembros de los sectores sanitarios que se volcaron en salvar vidas arriesgando la suya propia. Es un ejemplo más que nos permite a todos los cristianos valorar en su justa medida la familia de siempre, compuesta por un hombre y una mujer unidos en amor mutuo y abiertos a la vida que se prolonga en los hijos. Somos conscientes de las dificultades que entraña formar una familia pero no nos cansaremos en valorar y apreciar como un gran don de Dios el haber nacido en el seno de esta institución que ha dado sentido a nuestra propia vida. Existen otra variedad de uniones pero los cristianos agradecemos la familia de hoy y de siempre que acoge nuestra existencia y nos da seguridad, cariño y libertad.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Ritu d'entrada de nous catecúmens

Un total de set persones majors d'edat de Lleida, la majoria majors de 30 anys, es prepararan durant aquest curs per rebre els sagraments d'iniciació cristiana —baptisme, comunió i confirmació— per Pasqua.

Els tres primers van celebrar el ritu d'entrada al catecumenat el passat 3 de desembre, coincidint amb l'inici de l'Advent, a la parròquia del Pilar. A través d'aquesta cerimònia van mostrar la seva fe i van sol·licitar poder formar part de l'Església.

El dia de la Puríssima es va celebrar el ritu d'entrada d'un altre catecumen a la parròquia de Mont-

serrat i, diumenge 10 de desembre, un més a la del Carme.

El Xup Xup Solidari recull 10.000 euros per a Arrels

Les societats gastronòmiques de Lleida: Els Amics del Bacallà, El Cauet del Segrià, Gastro-Bacus i Lo Tall, juntament amb l'Escola d'Hoteleria i Turisme de Lleida i la Fecoll, van organitzar el passat 30 de novembre la 14a edició del Xup Xup Solidari, una iniciativa per recaptar fons per a projectes d'Arrels Sant Ignasi. En aquesta ocasió hi van assistir 220 persones i es va recaptar 10.000 €.

Paral·lelament, Arrels Sant Ignasi ha engegat la campanya «Un lloc amb caliu, un lloc com a casa» per finançar l'ampliació horària del seu Centre Obert per a persones sense sostre durant l'hivern, per al qual necessiten 12.000 €.

Trobada de formació per a catequistes

La Delegació diocesana de Catequesi va organitzar, el passat 2 de desembre, la primera de les dues trobades formatives per a catequistes a la Casa de l'Església. Mn. Víctor Martínez, delegat diocesà de Catequesi, va ajudar a la reflexió i el treball sobre les Benaurances. La segona de les trobades es farà el 13 d'abril.

Per una altra part, el Consell pastoral de la Unitat Pastoral Cappont, es va reunir per parlar sobre el treball fet respecte al Pla Pastoral per a aquest curs i el Consell Arxiprestal de Laics. Es van acordar diver-

ses accions, així com altres activitats de trobada entre les parròquies.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Així com jo us he estimat, estimeu-vos els uns als altres» (Jn 13,34). Aquest és el testament que Crist ens va deixar,

el criteri fonamental per a discernir si som veritablement els seus deixebles o no: el manament de l'amor» (25 d'agost).

@Pontifex_es: «El signe de la trobada amb el Senyor és l'alegria. La tristesa o la por són, no obstant això, signes de llunyania amb Déu. Qui s'allunya del Senyor mai està content, fins i tot tenint a la seva disposició una gran abundància de béns i possibilitats» (28 d'agost).

@Pontifex_es: «Quan trobem dificultats per a viure i anunciar l'Evangelí, podem sentir la temptació de desanimar-nos, però Jesús ens concedeix la gràcia necessària per a continuar pel camí de la vida cristiana amb fidelitat i perseverança» (30 d'agost).

@Pontifex_es: «Que passin els núvols foscos de la guerra, que es dissipin per la ferma voluntat d'una fraternitat universal en la qual les tensions es resolguin sobre la base de la trobada i del diàleg, i que a tots se'ls garanteixin els drets fonamentals!» (2 de setembre).

Els pessebres donen la benvinguda al Nadal

La festa de la Puríssima va obrir, com és costum, el calendari d'activitats nadalenques a Lleida amb la inauguració del pessebre que s'instal·la a la Canonja de la Seu Vella. Després del repic de les campanes en honor a la Immaculada Con-

cepció, tingué lloc el simbòlic acte de descoberta del pessebre, obra del restaurador José A. Ferrer. Enguany se celebren els 800 anys del primer pessebre fet per sant Francesc d'Assís i els 60 de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

L'Agrupació també està representada a la XIX Bienal del Pessebre de Catalunya, que se celebra a la sala d'exposicions del Reial Centre Artístic de Barcelona fins al proper 14 de gener, amb un diorama del veterà mestre pessebrista Albert Bertran Carrera dedicat a l'escena dels Primers passos de Jesús, que l'artista ha representat tot reproduint a escala el pati gòtic de l'antic Hospital de Santa Maria.

Vetlla de Nadal de joves i recés a Taizé

Unes dues-centes persones van participar, el passat 1 de desembre a la parròquia de Sant Pau, a la tradicional Vetlla de Nadal que organitza la Delegació Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida. La trobada sota el lema «Vine, Jesús, príncep de la Pau!» va comptar amb l'assistència del bisbe Salvador. Durant la vetlla es van llegir textos, es van fer projeccions, pintures i es van escoltar diversos testimonis.

També en l'àmbit de la joventut, un grup de joves de la diòcesi han pres part entre el 5 i el 9 de desembre d'un recés a Taizé, una comunitat monàstica cristiana ecumènica a la Borgonya francesa, on han pogut compartir pregàries amb joves d'altres llocs del món, en una trobada de convivència, treball, oració i espiritualitat.

Llardecans celebra la seva patrona

La capella de Loreto de Llardecans va acollir, el passat 10 de desembre, la missa solemne en honor a la Mare de Déu de Loreto, patrona del poble. El santuari es va omplir de gom a gom per a la celebració, en què es va fer ofrena, entre altres, de l'oli nou d'aquesta collita. En acabar la missa, els feligresos van poder venerar la Mare de Déu de Loreto al seu cambriol, es van cantar els goigs i un grup de pilots d'avioneta que tenen base a les instal·lacions de La Serra de Mollerussa van sobrevolar la capella en honor a la Mare de Déu de Loreto, patrona de l'aviació espanyola.

REFLEXIONS

Vull rebre el baptisme! Quant val?

Fa poc complí disset anys. No està batejat. Té un amic que es prepara per rebre el sagrament de la confirmació. Les converses amb ell sobre els temes que tracten a les sessions de preparació, li han desvetllat un interès per conèixer Jesús. Ha llegit alguns fragments de l'evangeli en una Bíblia que ha trobat a casa de la seva àvia. I avui s'ha decidit. A l'acabar la classe de Religió, apropant-se al professor i, sense massa preàmbuls, li ha dit: «Em vull batejar. Pot ser ara? Quant val?». El professor, recuperant-se de l'ensurt però amb amabilitat, li ha explicat que un adult que vol ser batejat ha de seguir un itinerari de preparació que s'anomena catecumenat, superat el qual, si es considera que està prou preparat, pot rebre el sagrament del baptisme. També li ha preguntat si tenia algun referent, a la família o entre els amics, que fos persona de fe i de seguiment de Jesús. No ha dubtat per respondre: «L'àvia és creient i practicant». «Doncs, parla amb ella», li ha recomanat el professor. «Ah! I pel que fa al preu no t'amoïnis. La gràcia de Déu és un do valuós que no té preu, un do gratuït. Altra cosa és que tots els creients hem de contribuir al sosteniment de l'Església».

El noi seguí el consell i anà a veure l'àvia que acollí joiosa la notícia. Recordà que la seva filla i el seu gendre, quan va néixer el noi, van decidir que no el batejarien per a no condicionar-lo, deien. Afegí: «La gràcia de Déu ha fet el seu camí i el testimoni de l'amic també. Anirem a la parròquia a parlar amb el mossèn i, després de preparar-te seguint el catecumenat que és la iniciació a la fe i a la vida cristiana, podràs rebre els sagraments del baptisme, confirmació i eucaristia, que en són el fonament. I començaràs l'aventura del seguiment conscient de Jesús». «Els digué: Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la creació. Els qui creuran i seran batejats se salvaran» (Mc 16,15-16).

El catecumenat va ser un camí per conèixer Jesús, per estimar-lo corresponent al seu amor i per desitjar seguir-lo donant vida als seus ensenyaments amb la força del seu Esperit. «Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit» (1Co 12,13).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dimarts [1Jo 2,22-28 / Sl 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, drs. de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari,

abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dimecres [1Jo 2,29-3,6 / Sl 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi, mr.; sant Josep Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminià, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dijous [1Jo 3,7-10 / Sl 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isa-

bel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg. (rel. angèlica); sant Manuel González García, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberk.

5. □ Divendres [1Jo 3,11-21 / Sl 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliania, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passionista.

6. □ Dissabte [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó.

7. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-11 / Sl: Is 12,3-6 / 1Jo 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

La Sagrada Família (B)

COMENTARI

«Aquest noi serà una senyera combatuda»

En aquest primer diumenge després de Nadal recordem la família de Jesús, Maria i Josep, «la Sagrada Família» com diem habitualment. Una família que ens imaginem plena d'amor, de comprensió, de dolcesa però també amb moments de dolor i sofriment. Ho veiem a l'evangeli. Simeó li diu a Maria: *Aquest noi serà una senyera combatuda i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts.* Aquests sentiments amagats en els cors de molts portaran el seu fill fins a la mort. Els claus que traspassaran el seu fill en la crucifixió seran una espasa clavada en el cor de Maria. El camí de la Sagrada Família, no va ser un camí fàcil. Com no ho és el camí d'un autèntic seguidor del Crist. Simeó i Anna han hagut d'esperar molts anys per a veure el Salvador. Per això la seva alegria: *Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau.* I el mateix passa a *Anna als seus vuitanta-quatre anys: Donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.* La segona lectura ens recorda la fe d'Abraham *que sortí del seu país sense saber on aniria i va oferir a Déu el seu fill Isaac, el seu fill únic que havia rebut les promeses.* Però Abraham *confiava que Déu seria prou poderós per a ressuscitar un mort.* I Sara *tot i la seva edat avançada, va creure en la fidelitat de Déu que li havia promès fundar un llinatge.* La primera lectura fa referència també a Abraham y Sara. Déu els havia promès una gran descendència. I *Abraham cregué en el Senyor que li ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.* Déu compleix les seves promeses. Però el camí dels creients sovint no és fàcil. El final de l'evangeli d'avui sembla molt idíl·lic: *El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.* Però això no estalviarà ni sofriments ni incomprendiments als seus pares. Ara bé, Josep i Maria, homes de fe, acompanyaran amb molt d'amor el seu fill en tots els moments: en els moments bons i en els moments de dolor.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo soc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran.» Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc.» Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.» Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest, el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.» Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abraham va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

▶ Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.*
Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindràs la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

(Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gén 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra:

«No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante». Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará».

Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredaré ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero».

Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho. El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

▶ Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / ¡Hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía.

Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.